

KOPIE

blad 1

Nr. van het vonnis : 2362

Nr. van het Parket : BG.66.RW.205100-11-KOHW

Nr. van het Repertorium : 2599

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

1. _____
geboren te _____ op
pluimveehandelaar.
wonende te _____

bijgestaan door meester _____ loco meester _____ advocaat te _____ ;

2. _____
geboren te _____ op _____
huisvrouw,
wonende te _____

bijgestaan door meester _____ loco meester _____ advocaat te _____ ;

3. _____
geboren te _____ op _____
architect,
wonende te _____

vertegenwoordigd door meester _____ loco meester _____ advocaat te _____ ;

4. _____
geboren te _____ op _____
aannemer grond- en wegenwerken.
wonende te _____

bijgestaan door meester _____ advocaat te _____ ;

5. _____
met maatschappelijke zetel te _____

vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____ ;

OPSCHORTING

Beklaagd van :

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt :

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk door het uitvoeren van de hiernavolgende verhardingen:

1. Een grote verharding in een grillige vorm voor de berging/schuur, afgebakend door boordstenen;
2. Een brede verharding van +- 3 meter aan de voorgevel voor de schuur, over de gehele lengte van de voorgevel;
3. Een niet nader te bepalen aantal betonnen paadjes aan de rechter zijgevel en de achtergevel van de schuur;
4. Een terras in betonverharding aan de poort op de achtergevel van de schuur;
5. Een pad met een uitsprong aan de voorgevel rondom de woning;
6. Een pad rondom de garage/berging;
7. Twee parkeerplaatsen, aansluitend aan de oprit en naast de garage/berging;

(stukken 4, 8, 9, 11, 13 en 14 straf dossier)

op de percelen aldaar gelegen

gekadastréerd als

met een (globale) oppervlakte van (68 + 45) a, (30 + 03) ca
eigendom van

en

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Te _____ op meerdere niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 1 juni 2008 tot 16 juni 2011

DE VIERDE EN DE VIJFDE

Te _____ in de periode van 1 mei 2011 tot 16 juni 2011

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar in gevolge de artikelen 99, par.1, 1°, 146,1°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

Met de omstandigheid dat de supra omschreven misdrijven gepleegd werden door derde, vierde en vijfde gedaagde, zijnde een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Overwegende dat de dagvaarding dient te worden verbeterd als volgt:

“DE EERSTE, DE TWEEDE en DE DERDE

te _____ op meerdere niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 1 mei 2011 tot 16 juni 2011”.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging; de eerste, tweede en vierde beklaagden bijgestaan en de derde en vijfde beklaagden vertegenwoordigd door hun raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1.

De eerste en de tweede beklaagde zijn eigenaars van een perceel te kadastraal gekend te

Het perceel is volgens het gewestplan (K.B. 17 december 1979) in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Op 17 april 2008 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een vervangingswoning en renoveren van bergingen, met uitzondering van de renovatie van de zuidelijke stallingen en bergingen.

Bij beslissing dd. 29 januari 2009 van de bestendige Deputatie van de provincie werd vergunning verleend voor de zuidelijke stallingen op basis van de licht gewijzigde inplanting.

Op 7 januari 2010 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het slopen en heroprichten van de berging.

Bij proces-verbaal dd. 17 juni 2011 werd o.m. vastgesteld dat verhardingen werden aangelegd zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging (feiten 1 t.e.m. 7) in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde bewezen.

Het aanleggen van verhardingen is overeenkomstig art. 4.2.1 VCRO vergunningsplichtig.

Op geen enkel ogenblik beschikten de eerste en de tweede beklaagde over een niet-geschorste vergunning voor de uitgevoerde vergunningsplichtige werken.

De feiten worden door hen niet betwist.

2.

De derde beklaagde, architect, legt de overeenkomst opdrachtgever - architect dd. 10 oktober 2007, geïllustreerd door de orde van architecten op 7 december 2007, voor.

Blijkens de artikelen 1 en 2 van deze overeenkomst bestond de opdracht van de architect in het bouwen van een vervangingswoning en het renoveren van de bergingen, gaande van het opmaken van het voorontwerp tot en met de controle op de uitvoering 'betreffende de gesloten ruwbouw' en de voorlopige en definitieve oplevering.

Het aanleggen van verhardingen, zijnde omgevingswerken, werden niet aan de derde beklaagde toevertrouwd.

Op grond van de gegevens van de strafinformatie blijkt ook niet dat de derde beklaagde op enigerlei wijze wetens en willens tot de uitvoering van deze onvergunde doch vergunningsplichtige werken heeft bijgedragen.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging (feiten 1 t.e.m. 7) in hoofde van de derde beklaagde niet bewezen.

3.

De vierde beklaagde is gedelegeerd bestuurder van de vijfde beklaagde, die de verhardingswerken uitvoerde.

De vierde beklaagde verklaarde :

"In de periode van mei en juni voerden wij werken uit in

Wij moesten daar een verharding aanleggen. Wij hebben de riolering en de aansluiting van de riolering uitgevoerd. Ook de funderingswerken hebben wij uitgevoerd en de verharding en de boordstenen. Ik wist dat die mensen een vergunning hebben, ik heb ter goeder trouw de werken uitgevoerd. De bouwvergunningen heb ik zien uithangen, maar de inhoud was mij niet gekend. De plannen die ons ter beschikking werden gesteld heb ik gevolgd. De architect daarvan ken ik niet. Ik heb er geen weet van dat het om niet-goedgekeurde plannen ging omdat ik ter goeder trouw handelde. Wij waren ons van geen bouw misdrijf bewust."

De decreten bevatten geen aanduiding van het moreel element, zodat het bewust en vrijwillig handelen volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagde moet worden aangezien, nu hij het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maakt.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Cassatie vormt de goede trouw op zichzelf geen schulduitsluitingsgrond en volstaat deze op zichzelf ook niet om een onoverkomelijke dwaling op te leveren.

Van een "man van het vak" mag overigens worden verwacht dat hij zich op accurate wijze informeert nopens het feit of de uit te voeren werken vergund zijn. Waar de vierde beklaagde zelf aangeeft geen kennis te hebben genomen van de inhoud van de bouwvergunningen, die hij nochtans heeft zien uithangen, heeft hij gehandeld in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden, zou hebben gedaan.

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

De feiten werden wetens en willens gepleegd voor rekening van de vijfde beklaagde ; er is sprake van een eigen strafrechtelijke fout van de rechtspersoon, nl. door het gebrek aan zorg voor naleving van stedenbouwkundige regels binnen de rechtspersoon. De vierde beklaagde, gedelegeerd bestuurder, die de werf onder zijn auspiciën had, besliste tot het plegen van de feiten.

De tenlastelegging dient de beide beklaagden te worden toegerekend en is hen verwijtbaar.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging (feiten 1 t.e.m. 7) in hoofde van de vierde en de vijfde beklaagde bewezen.

4.

De eerste en de tweede beklaagden zijn resp. en jaar oud.

Zij hebben een blanco strafverleden.

De verhardingen, aangeduid onder 1 t.e.m. 4 van de dagvaarding, werden verwijderd.

Voor de verhardingen, aangeduid onder 5 t.e.m. 7 van de dagvaarding, bekwamen zij op 28 februari 2013 een regulariserende vergunning. Zij tonen met foto's en plannen aan dat zij zich volledig in regel stelden.

Gelet op deze overwegingen is de rechtbank van oordeel dat op de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling kan worden ingegaan zoals hiernabepaald.

Ook namens de vierde en de vijfde beklaagde wordt de opschorting van de uitspraak van veroordeling gevraagd.

Opschorting van de uitspraak van veroordeling is voornamelijk ontstaan vanuit de bekommernis de korte (effectieve) gevangenisstraffen te vermijden (C. Van den Wyngaert, Strafrecht, strafprocesrecht en internationaal strafrecht, Maklu, 2003, 418).

Daarenboven is het een sanctiemaatregel die de declassering van de betrokkene kan verhinderen : gezien er geen veroordeling wordt uitgesproken, zal de rechterlijke beslissing na afloop van de proeftermijn niet vermeld worden in het strafregister van de betrokken beklaagde (L. Dupont, R. Verstraeten, Handboek Belgisch strafrecht, Acco, 1989, 939) en, des te meer van belang, op een desgevallend voor te leggen getuigschrift van goed zedelijk gedrag.

De vierde en de vijfde beklagde tonen aan dat het kunnen voorleggen van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag voor hen van essentieel belang is nu zij in hoofdzaak werkzaam zijn in de openbare aanbestedingen.

De vierde beklagde is thans jaar. Hij beschikt over een blanco strafverleden.

Gelet op deze overwegingen is de rechtbank van oordeel dat op de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling kan worden ingegaan zoals hiernabepaald.

5.

De herstellvordering.

Bij brief aan het parket van 7 september 2012 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering ingeleid.

Uit de stukken voorgelegd ter terechtzitting blijkt afdoende dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is geworden.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 5, 65, 66, 100 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

artikelen 1, 3, 5, 6 en 13 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK in hoofde van alle beklagden ;

Verbetert de dagvaarding zoals voormeld ;

In hoofde van de eerste beklagde

Verklaart de feiten sub 1 tot en met 7 bewezen.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van deze beklagde voor de duur van EEN JAAR.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉN EN VIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot één/vijfde van de kosten van het geding, in totaal begroot op **296,75 EUR**.

In hoofde van de tweede beklagde

Verklaart de feiten sub 1 tot en met 7 bewezen.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van deze beklagde voor de duur van **EEN JAAR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉN EN VIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot één/vijfde van de kosten van het geding, in totaal begroot op **296,75 EUR**.

In hoofde van de derde beklagde

Spreekt deze beklagde VRIJ hoofdens de hem ten laste gelegde feiten sub 1 tot en met 7 met verzwarende omstandigheden, nu deze niet bewezen zijn en ontslaat hem dienaangaande van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Legt zijn deel van de kosten van het geding, zijnde één/vijfde van **296,75 EUR** ten laste van de Staat.

In hoofde van de vierde beklagde

Verklaart de feiten sub 1 tot en met 7 met verzwarende omstandigheden bewezen.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van deze beklagde voor de duur van **EEN JAAR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉN EN VIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot één/vijfde van de kosten van het geding, in totaal begroot op **296,75 EUR**.

In hoofde van de vijfde beklagde

Verklaart de feiten sub 1 tot en met 7 met verzwarende omstandigheden bewezen.

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van deze beklagde voor de duur van **EEN JAAR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉN EN VIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot één/vijfde van de kosten van het geding, in totaal begroot op **296,75 EUR**.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **zestien oktober tweeduizend en dertien**.

waar zetelden:

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;